

Γ΄ΚΛΙΣΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ Γ΄ ΚΛΙΣΗΣ

ΦΩΝΗΤΟΛΗΚΤΑ		ΣΥΜΦΩΝΟΛΗΚΤΑ												
ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚΑ		ΑΚΑ ΤΑΛ ΗΚΤ Α	ΑΦΩΝΟΛΗΚΤΑ						ΗΜΙΦΩΝΟΛΗΚΤΑ					
ΜΟΝΟΘΕΜΑ	ΔΙΠ ΛΟΘ ΕΜΑ	ΔΙΠΛ ΟΘΕ ΜΑ	ΟΔΟΝ ΤΙΚΟΛ ΗΚΤΑ ΚΑΤΑ ΛΗΚΤΙ ΚΑ ΜΟΝΟ ΘΕΜΑ	ΧΕΙΛΙ ΚΟΛΗ ΚΤΑ ΚΑΤΑ ΛΗΚΤ ΙΚΑ ΜΟΝ ΟΘΕ ΜΑ	ΟΔΟΝΤΙΚΟΛΗΚΤΑ			ΕΝΡΙΝΟΛΗΚΤΑ			ΥΓΡΟΛΗΚΤΑ			ΣΙΓΜ ΟΛΗ ΚΤΑ
					ΚΑΤΑ ΛΗΚ ΤΙΚΑ	ΑΚΑΤΑΛΗΚ ΤΑ		ΚΑΤ ΑΛ ΗΚΤ ΙΚΑ	ΑΚΑΤΑΛΗ ΚΤΑ					
					ΜΟΝ ΟΘΕ ΜΑ	ΜΟ ΝΟΘ ΕΜΑ	ΔΙΠΛ ΟΘΕ ΜΑ	ΜΟ ΝΟ ΘΕ ΜΑ	ΜΟ ΝΟΘ ΕΜΑ	ΔΙΠ ΛΟΘ ΕΜΑ	ΜΟ ΝΟΘ ΕΜΑ	ΔΙΠΛ ΟΘΕΜ Α		
Επιμέλεια: Εύη Πεπέ														

ΚΑΤΑΛΗΞΕΙΣ ΤΩΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΤΗΣ Γ' ΚΛΙΣΗΣ

	Αρσενικά και θηλυκά			Ουδέτερα		
	Ενικός	Πληθυντ.	Δυϊκός	Ενικός	Πληθυντ.	Δυϊκός
ον.	-ς ή –	-ες	-ε	–	-ᾶ	-ε
γεν.	-ος (ή -ως)	-ων	-οιν	-ος (ή-ως)	-ων	-οιν
δοτ.	-ι	-σι(ν)	-οιν	-ι	-σι(ν)	-οιν
αιτ.	-ᾶ ή ν	-ᾶς ή -ς (-νς)	-ε	–	-ᾶ	-ε
κλ.	-ς ή –	-ες	-ε	–	-ᾶ	-ε

φωνηεντόληκτα καταληκτικά μονόθεμα σε -ως, (-ωος): Τα μονόθεμα οξύτονα ουσιαστικά που λήγουν σε -ώς σχηματίζουν την αιτιατική του ενικού και του πληθυντικού με τις αντίστοιχες καταλήξεις -α, -ας και έχουν την κλητική όμοια με την ονομαστική. Οι δισύλλαβοι τύποι της γενικής και της δοτικής του ενικού τονίζονται στη λήγουσα, ενώ εκείνοι της γενικής του πληθυντικού τονίζονται στην παραλήγουσα αντίθετα με τον κανόνα για τα μονοσύλλαβα τριτόκλιτα ονόματα: Τρως, δμώς, θώς=τσακάλι, ήρως

ΕΝΙΚΟΣ

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ

ὁ ἥρως

ὁ Τρῶς

ὁ θῶς

ΓΕΝΙΚΗ

τοῦ ἥρωος

τοῦ Τρωός

τοῦ θωός

ΔΟΤΙΚΗ

τῷ ἥρωι

τῷ Τρωί

τῷ θωί

ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ

τὸν ἥρωα

τὸν Τρῶα

τὸν θῶα

ΚΛΗΤΙΚΗ

(ῶ) ἥρωες

(ῶ) Τρῶες

(ῶ) θῶες

ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ

οἱ ἥρωες

οἱ Τρῶες

οἱ θῶες

ΓΕΝΙΚΗ

τῶν ἠρώων

τῶν Τρώων

τῶν θῶων

ΔΟΤΙΚΗ

τοῖς ἠρωσι / ἠρωσιν

τοῖς Τρωσί / Τρωσίν

τοῖς θωσί / θωσίν

ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ

τούς ἠρωας

τούς Τρῶας

τούς θῶας

ΚΛΗΤΙΚΗ

(ῶ) ἠρωες

(ῶ) Τρῶες

(ῶ) θῶες

φωνηεντόληκτα καταληκτικά μονόθεμα σε -ους, (-οός): Το υ του χαρακτήρα του θέματος αποβάλλεται μεταξύ δύο φωνηέντων (τῆς βου-ός = βο-ός).

	ΕΝΙΚΟΣ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ βοῦς	ὁ χοῦς
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ βοός	τοῦ χοός
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ βοϊ	τῷ χοϊ
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν βοῦν	τὸν χοῦν/ χόα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) βοῦ	(ῶ) χοῦς
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ βόες	οἱ χόες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν βοῶν	τῶν χοῶν
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς βουσίν	τοῖς χουσίν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς βοῦς	τούς χόας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) βόες	(ῶ) χόες

φωνηεντόληκτα καταληκτικά μονόθεμα σε -αῦς, (-αός): Το υ του χαρακτήρα του θέματος αποβάλλεται μεταξύ δύο φωνηέντων (τῆς γραυ-ός = τῆς γρα-ός).

	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ή γραῦς	αί γραῖες
ΓΕΝΙΚΗ	τῆς γραος	τῶν γραῶν
ΔΟΤΙΚΗ	τῆ γραυῖ	ταῖς γραυσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὴν γραῦν	τάς γραῦς
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) γραῦ	(ὦ) γραῖες

φωνηεντόληκτα καταληκτικά μονόθεμα σε -υς, (-υος): Τα μονόθεμα οξύτονα ουσιαστικά της ομάδας αυτής σχηματίζουν την αιτιατική του ενικού με την κατάληξη -ν αντί -α, την κλητική του ενικού χωρίς κατάληξη και την αιτιατική του πληθυντικού με την κατάληξη -ς αντί -ας. Σε όλες τις πτώσεις τονίζονται στον χαρακτήρα υ. Η αιτιατική του πληθυντικού παίρνει περισπωμένη, παρότι είναι ασυναίρετη και τονίζεται στη λήγουσα (βλ. τον έβδομο κανόνα τονισμού της αρχαίας ελληνικής). Τα παροξύτονα μονόθεμα σε -υς κατεβάζουν τον τόνο στη γενική του πληθυντικού. Σχηματίζουν την αιτιατική του ενικού με την κατάληξη-ν αντί -α, την κλητική του ενικού χωρίς κατάληξη και την αιτιατική του πληθυντικού με την κατάληξη -ς αντί -ας. Τα μονόθεμα μονοσύλλαβα περισπώμενα ονόματα που λήγουν σε -υς, -ις σχηματίζουν την αιτιατική του ενικού με την κατάληξη -ν αντί -α, την κλητική του ενικού χωρίς κατάληξη και την αιτιατική του πληθυντικού με την κατάληξη -ς αντί -ας. Οι μονοσύλλαβοι τύποι παίρνουν περισπωμένη. Οι δυσύλλαβοι τύποι τονίζονται στη λήγουσα στη γενική και τη δοτική και των τριών αριθμών. Τα ουσιαστικά σῦς και ὄς είναι μονοκατάληκτα με δύο γένη (αρσενικό και θηλυκό).

Κατά το βότρυς κλίνονται: ὁ στάχυς, ἡ πιτος (εἶδος πεύκου), ὁ κάνδυς (μηδικός μανδύας) κ.ά., καθώς και το ουδέτ. τό νάπυ (= σινάπι).

Κατά το ιχθύς κλίνονται: ἡ Ἐρινύς, ἡ ἰλύς (= λάσπη), ἡ ἰσχύς, ἡ κλιτός, ἡ ὄσφυς, ἡ ὄφρυς, ἡ πληθύς.

Κατά το δρυῖς κλίνονται: ὁ/ἡ σῦς ἢ ὄς (= αγριόχοιρος), ὁ μῦς (= ποντίκι) που ἦταν αρχικά σιγμόληκτο (θ. μυσ-) κ.ά. Κατά τα σε -υς, γεν. -υος κλίνονται και μερικά με χαρακτήρα -ι, τοΣυέννεσις και μῆνις (και μεταγενέστερο οδοντικόληκτο: μῆνιδος) και τα περισπώμενα κῖς, οῖς (με δύο γένη, αρσενικό και θηλυκό). Το ουσιαστικό νάπυ εἶναι φωνηεντόληκτο ακατάληκτο μονόθεμο με χαρακτήρα υ.

ΕΝΙΚΟΣ				
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ ιχθύς	ἡ ἰσχύς	ὁ βότρυς	ἡ δρυῖς
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ ιχθύος	τῆς ἰσχύος	τοῦ βότρυος	τῆς δρυός
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ ιχθύϊ	τῇ ἰσχύϊ	τῷ βότρυϊ	τῇ δρυϊ
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν ιχθύν	τὴν ἰσχύν	τὸν βότρυν	τὴν δρῦν
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) ιχθύ	(ῶ) ἰσχύ	(ῶ) βότρυ	(ῶ) δρυ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ				
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ ιχθύες	αἱ ἰσχύες	οἱ βότρυες	αἱ δρύες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν ιχθύων	τῶν ἰσχύων	τῶν βοτρύων	τῶν δρυῶν
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς ιχθύσι(ν)	ταῖς ἰσχύσι(ν)	τοῖς βότρυσι(ν)	ταῖς δρυσί(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τοὺς ιχθῦς	τὰς ἰσχύς	τοὺς βότρυς	τὰς δρυῖς
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) ιχθύες	(ῶ) ἰσχύες	(ῶ) βότρυες	(ῶ) δρύες

φωνηεντόληκτα καταληκτικά μονόθεμα σε -υς, (-υος): Τα μονόθεμα οξύτονα ουσιαστικά της ομάδας αυτής σχηματίζουν την αιτιατική του ενικού με την κατάληξη -ν αντί -α, την κλητική του ενικού χωρίς κατάληξη και την αιτιατική του πληθυντικού με την κατάληξη -ς αντί -ας. Σε όλες τις πτώσεις τονίζονται στον χαρακτήρα υ. Η αιτιατική του πληθυντικού παίρνει περισπωμένη, παρότι είναι ασυναίρετη και τονίζεται στη λήγουσα (βλ. τον έβδομο κανόνα τονισμού της αρχαίας ελληνικής). Τα παροξύτονα μονόθεμα σε -υς κατεβάζουν τον τόνο στη γενική του πληθυντικού. Σχηματίζουν την αιτιατική του ενικού με την κατάληξη-ν αντί -α, την κλητική του ενικού χωρίς κατάληξη και την αιτιατική του πληθυντικού με την κατάληξη -ς αντί -ας. Τα μονόθεμα μονοσύλλαβα περισπώμενα ονόματα που λήγουν σε -υς, -ις σχηματίζουν την αιτιατική του ενικού με την κατάληξη -ν αντί -α, την κλητική του ενικού χωρίς κατάληξη και την αιτιατική του πληθυντικού με την κατάληξη -ς αντί -ας. Οι μονοσύλλαβοι τύποι παίρνουν περισπωμένη. Οι δυσύλλαβοι τύποι τονίζονται στη λήγουσα στη γενική και τη δοτική και των τριών αριθμών. Τα ουσιαστικά σῦς και ὄς είναι μονοκατάληκτα με δύο γένη (αρσενικό και θηλυκό).

Κατά το βότρυς κλίνονται: ὁ στάχυς, ἡ πιτος (εἶδος πεύκου), ὁ κάνδυς (μηδικός μανδύας) κ.ά., καθώς και το ουδέτ. τό νάπυ (= σινάπι).

Κατά το ιχθύς κλίνονται: ἡ Ἐρινύς, ἡ ἰλύς (= λάσπη), ἡ ἰσχύς, ἡ κλιτός, ἡ ὄσφυς, ἡ ὄφρυς, ἡ πληθύς.

Κατά το δρῦς κλίνονται: ὁ/ἡ σῦς ἢ ὄς (= αγριόχοιρος), ὁ μῦς (= ποντίκι) που ἦταν αρχικά σιγμόληκτο (θ. μυσ-) κ.ά. Κατά τα σε -υς, γεν. -υος κλίνονται και μερικά με χαρακτήρα -ι, τοΣυέννεσις και μῆνις (και μεταγενέστερο οδοντικόληκτο: μῆνιδος) και τα περισπώμενα κῖς, οῖς (με δύο γένη, αρσενικό και θηλυκό). Το ουσιαστικό νᾶπυ εἶναι φωνηεντόληκτο ακατάληκτο μονόθεμο με χαρακτήρα υ.

ΕΝΙΚΟΣ				
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ/ ἡ οῖς	ἡ μῆνις	ὁ κίς	τό νᾶπυ
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ/τῆς οἰός	τῆς μῆνιδος/ μῆνιος	τοῦ κιός	τοῦ νάπυος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ/ τῇ οἷ	τῇ μῆνιδι/ μῆνι	τῷ κί	τῷ νάπυϊ
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν/ τὴν οῖν	τὴν μῆνιν	τὸν κίν	τό νᾶπυ
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ)/ (ῶ) οἶ	(ὦ) μῆνι	(ὦ) κί	(ὦ) νᾶπυ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ				
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ/αἱ οἶες	αἱ -	οἱ κίεις	τά -
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν /τῶν οἰῶν	τῶν -	τῶν κιῶν	τῶν -
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς /ταῖς οἰσίν	ταῖς -	τοῖς κισίν	τοῖς -
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς / τὰς οῖς	τάς -	τούς κίς	τά -
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ)/(ῶ) οἶες	(ὦ) -	(ὦ) κίεις	(ὦ) -

φωνηεντόληκτα καταληκτικά μονόθεμα σε -εύς, (-έως): Στα οξύτονα μονόθεμα σε το υ του χαρακτήρα του θέματος αποβάλλεται μεταξύ δύο φωνηέντων. Το ε που μένει στο θέμα μετά την αποβολή του υ συναιρείται με το επόμενο ε ή ι των καταλήξεων σε ει (οί βασιλέ-ες = βασιλείς, τῷ βασιλέ-ι = βασιλεῖ). Η γεν.εν. σχηματίζεται με την κατάληξη -ως αντί -ος και η αιτ. πληθ. με την κατ. -ας. Η κλητ. εν. σχηματίζεται μόνο από το θέμα, χωρίς κατάληξη. Το α στην κατάληξη της αιτ.εν. και πληθ. είναι μακρόχρονο. Στα ονόματα σε -εύς που έχουν φωνήεν μπροστά από τον χαρακτήρα -ευ το ε αυτό που μένει στο θέμα μετά την αποβολή του υ συνήθως συναιρείται με το ακόλουθο ω και α των καταλ. της γεν. και αιτ. εν. και πληθ. (τοῦ ἀλιέ-ως = ἀλιῶς, τούς ἀλιέ-ας = ἀλιᾶς).

Κατά το βασιλεύς: βαφεύς, γονεύς, γραμματεύς, γραφεύς, ιερεύς, κουρεύς, χαλκεύς κ.ά. - Ἄμφισσεύς, Ἄχαρνεύς, Μεγαρεύς. Κατά το ἀλιεύς: Δωριεύς, Ἐρετριεύς, Εὐβοεύς, Πειραιεύς, Πλαταιεύς

	ΕΝΙΚΟΣ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ βασιλεύς	ὁ ἀλιεύς
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ βασιλέως	τοῦ ἀλιέως / ἀλιῶς
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ βασιλεῖ	τῷ ἀλιεῖ
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν βασιλέα	τὸν ἀλιέα / ἀλιᾶ
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) βασιλεῦ	(ῶ) ἀλιεῦ
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ βασιλεῖς	οἱ ἀλιεῖς
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν βασιλέων	τῶν ἀλιέων / ἀλιῶν
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς βασιλεῦσιν	τοῖς ἀλιεῦσι / ἀλιεῦσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς βασιλέας	τούς ἀλιέας / ἀλιᾶς
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) βασιλεῖς	(ῶ) ἀλιεῖς

Φωνηεντόληκτα καταληκτικά διπλόθεμα αρσενικά θηλυκά σε -υς,(-εως)

&

Καταληκτικά διπλόθεμα ουδέτερα σε -υ,(-εως):

Κατά το πέλεκυς κλίνονται: ὁ πῆχυς και ο πρέσβυς.

ΑΡΣΕΝΙΚΑ	ΕΝΙΚΟΣ		ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ πῆχυς	ὁ πέλεκυς	οἱ πηχεις	οἱ πελέκεις
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ πήχεως	τοῦ πελέκεως	τῶν πήχεων	τῶν πελέκεων
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ πήχει	τῷ πελέκει	τοῖς πήχεσι	τοῖς πελέκεσι(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν πῆχυν	τὸν πέλεκυν	τούς πήχεις	τούς πελέκεις
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) πῆχυ	(ῶ) πέλεκυ	(ῶ) πήχεις	(ῶ) πελέκεις
ΟΥΔΕΤΕΡΟ	ΕΝΙΚΟΣ		ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	τὸ ἄστυ		τὰ ἄστη	
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ ἄστεως		τῶν ἄστεων	
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ ἄστει		τοῖς ἄστεσι(ν)	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸ ἄστυ		τὰ ἄστη	
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) ἄστυ		(ῶ) ἄστη	

φωνηεντόληκτα καταληκτικά μονόθεμα σε -ις, (-εως): Τα διπλόθεμα παροξύτονα και προπερισπώμενα ονόματα σε -ις σχηματίζουν την ονομαστική, την αιτ. και την κλητ. εν. από το θέμα με χαρακτήρα ι βραχύχρονο και τις άλλες πτώσεις του ενικού και όλο τον πληθ. από το θέμα με χαρακτήρα ε . Το ε αυτό συναιρείται με το ακόλουθο ε ή ι των καταλήξεων σε ει (αί πόλε-ες = αί πόλεις, τῆ πόλε-ι = τῆ πόλει). Η γεν.εν. λήγει σε -ως αντί -ος. Η αιτ.εν. σχηματίζεται με την κατ. -ν αντί -α και η κλητ.εν. χωρίς κατάληξη. Η αιτ.πληθ. είναι όμοια με την αντίστοιχη ονομαστική. Η γεν.εν. και πληθ. τονίζεται στην προπαραλήγουσα, αν και η λήγουσα είναι μακρά, αντίθετα με τον σχετικό κανόνα τονισμού. Αυτό οφείλεται στο ότι ο αρχικός τύπος γεν.εν. είχε θέμα σε -η- (δυνάμης). Αργότερα με αντιμεταχώρηση προέκυψε ο τύπος δυνάμεως. Αυτό δεν επηρέασε τον τονισμό της λέξης. Η κλητ.εν. είναι ακατάληκτη. Κατά το δύναμις κλίνονται τα προπαροξύτονα θηλυκά: αίσθησις, ακρόπολις, βεβαίω-σις, γένεσις, γέννησις, δήλωσις, δήωσις, κράτησις, μοίησις κ.α. και το αρσ. ό πρύτανις.

Κατά το πόλις κλίνονται: ή κόνις, ό μάντις, ό όφις κ.ά., καθώς και πολλά δισύλλαβα αφηρημένα ουσιαστικά: γεῦσις, ὄψις, πτῶσις, ἄρσις, κλάσις= θραύση/τσάκισμα, νύξις, πράξις, στῦψις, φράσις, βάσις, κλίσις, ξύσις, βάχις, τάξις, φύσις, δράσις, κρασις, πίστις, βήσις=βάδισμα, τάσις, χῦσις, δοσις, κρίσις, πλάσις, ριψις, τριῖψις, ψήξις (>ψήχω = τρίβω, ξύνω) ξύσιμο, ξύστρισμα, δύσις, κυψις, πλύσις, ρῦσις (από το ρύομαι = σώζω) σωτηρία, απελευθέρωση, τύψις, ψυξις (>ψύχω = κάνω κάτι κρύο, κρυώνω) ψύξη, κρύωμα. θλάσις, λύσις, πνίξις, βύσις, ύβρις, θλιῖψις, μειξις/μίξις, πόσις= το να πίνει κανείς, πιότη, στάσις, φάσις, κάμψις, πύστις (από το πυνθάνομαι, θ. πυθ-) ερώτηση, πληροφορία, στίξις, φθίσις, ῥήσις=λόγος, ομιλία, ῥύσις (ῥέω, θ. ῥυ-) ροή, ρεύμα.

	ΕΝΙΚΟΣ		ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ή πόλις	ή δύναμις	αί πόλεις	αί δυνάμεις
ΓΕΝΙΚΗ	τῆς πόλεως	τῆς δυνάμεως	τῶν πόλεων	τῶν δυνάμεων
ΔΟΤΙΚΗ	τῆ πόλει	τῆ δυνάμει	ταῖς πόλεσιν	ταῖς δυνάμεσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὴν πόλιν	τὴν δύναμιν	τάς πόλεις	τάς δυνάμεις
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) πόλι	(ῶ) δύναμι	(ῶ) πόλεις	(ῶ) δυνάμεις

φωνηεντόληκτα καταληκτικά μονόθεμα σε -ις, (-εως): Τα διπλόθεμα παροξύτονα και προπερισπώμενα ονόματα σε -ις σχηματίζουν την ονομαστική, την αιτ. και την κλητ. εν. από το θέμα με χαρακτήρα ι βραχύχρονο και τις άλλες πτώσεις του ενικού και όλο τον πληθ. από το θέμα με χαρακτήρα ε . Το ε αυτό συναιρείται με το ακόλουθο ε ή ι των καταλήξεων σε ει (αί πόλε-ες = αί πόλεις, τῆ πόλε-ι = τῆ πόλει). Η γεν.εν. λήγει σε -ως αντί -ος. Η αιτ.εν. σχηματίζεται με την κατ. -ν αντί -α και η κλητ.εν. χωρίς κατάληξη. Η αιτ.πληθ. είναι όμοια με την αντίστοιχη ονομαστική. Η γεν.εν. και πληθ. τονίζεται στην προπαραλήγουσα, αν και η λήγουσα είναι μακρά, αντίθετα με τον σχετικό κανόνα τονισμού. Αυτό οφείλεται στο ότι ο αρχικός τύπος γεν.εν. είχε θέμα σε -η- (δυνάμης). Αργότερα με αντιμεταχώρηση προέκυψε ο τύπος δυνάμεως. Αυτό δεν επηρέασε τον τονισμό της λέξης. Η κλητ.εν. είναι ακατάληκτη. Κατά το δύναμις κλίνονται τα προπαροξύτονα θηλυκά: αίσθησις, ακρόπολις, βεβαίω-σις, γένεσις, γέννησις, δήλωσις, δήωσις, κράτησις, μοίησις κ.α. και το αρσ. ό πρύτανις.

Κατά το πόλις κλίνονται: ή κόνις, ό μάντις, ό όφις κ.ά., καθώς και πολλά δισύλλαβα αφηρημένα ουσιαστικά: γεῦσις, ὄψις, πτῶσις, ἄρσις, κλάσις= θραύση/τσάκισμα, νύξις, πράξις, στῦψις, φράσις, βάσις, κλίσις, ξῦσις, βάχις, τάξις, φύσις, δράσις, κρασις, πίστις, βήσις=βάδισμα, τάσις, χῦσις, δοσις, κρίσις, πλάσις, ριψις, τριῖψις, ψήξις (>ψήχω = τρίβω, ξύνω) ξύσιμο, ξύστρισμα, δύσις, κυψις, πλύσις, ῥῦσις (από το ῥύομαι = σώζω) σωτηρία, απελευθέρωση, τύψις, ψυξις (>ψύχω = κάνω κάτι κρύο, κρυώνω) ψύξη, κρύωμα. θλάσις, λύσις, πνίξις, βύσις, ύβρις, θλιῖψις, μειξις/μίξις, πόσις= το να πίνει κανείς, πιτό, στάσις, φάσις, κάμψις, πύστις (από το πυνθάνομαι, θ. πυθ-) ερώτηση, πληροφορία, στίξις, φθίσις, ῥῆσις=λόγος, ομιλία, ῥύσις (ῥέω, θ. ῥυ-) ροή, ρεύμα.

	ΕΝΙΚΟΣ		ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ μάντις	ὁ πρύτανις	οἱ μάντιες	οἱ πρυτάνεις
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ μάντεως	τοῦ πρυτάνεως	τῶν μάντεων	τῶν πρυτάνεων
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ μάντει	τῷ πρυτάνει	τοῖς μάντεσιν	τοῖς πρυτάνεσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν μάντιν	τὸν πρύτανιν	τούς μάντιες	τούς πρυτάνεις
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) μάντι	(ὦ) πρύτανι	(ὦ) μάντιες	(ὦ) πρυτάνεις

φωνηεντόληκτα ακατάληκτα διπλόθεμα σε -ώ, (-οῦς): Τα ονόματα σε -ώ (γεν. -οῦς) είναι διπλόθεμα με ισχυρό θέμα σε -ω (ήγω-) και ασθενές σε -ο (ήχο-). Από το ισχυρό θέμα σχηματίζεται η ον.εν. χωρίς κατάληξη και από το ασθενές σχηματίζονται οι πλάγιες πτώσεις του εν. με συναίρεση του χαρακτήρα ο με τις καταλήξεις (το ο με το ο συναιρείται σε ου, π.χ. τῆς ἤχο-ος = τῆς ἤχοῦς, με το ι σε οι, π.χ. τῆ ἤχο-ι = τῆ ἤχοϊ, και με το α σε ω, π.χ. τὴν ἤχο-α = τὴν ἤχώ). Η αιτ.εν. παίρνει οξεία κατ' αναλογία προς την ομόηχη ον., αντίθετα με τον σχετικό με τη συναίρεση κανόνα τονισμού. Η κλητ.εν. σχηματίζεται από αρχαιότερο θέμα σε -οι χωρίς κατάληξη και παίρνει περισπωμένη κατ' αναλογία προς την ομόηχη δοτική. Τα ονόματα της ομάδας αυτής κανονικά έχουν μόνο ενικό, όταν όμως σχηματίζουν και πληθυντικό και δυϊκό, κλίνονται σε αυτούς κατά τη δεύτερη κλίση. Ουσιαστικά της κατηγορίας: Γοργώ, Ερατώ, Κλωθώ, Λητώ, Σαπφώ κ.ά., καθώς και μερικά προσηγορικά: ηχώ, λεχώ, πειθώ, φειδώ.

	ΕΝΙΚΟΣ		ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ἡ ἤχώ	ἡ πειθώ	ἡ Γοργώ	ἡ λεχώ
ΓΕΝΙΚΗ	τῆς ἤχοῦς	τῆς πειθοῦς	τῆς Γοργοῦς	τῆς λεχοῦς
ΔΟΤΙΚΗ	τῆ ἤχοϊ	τῆ πειθοϊ	τῆ Γοργοϊ	τῆ λεχοϊ
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὴν ἤχώ	τὴν πειθώ	τὴν Γοργώ	τὴν λεχώ
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) ἤχοϊ	(ῶ) πειθοϊ	(ῶ) Γοργοϊ	(ῶ) λεχοϊ
	ΕΝΙΚΟΣ		ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	-	αἱ πειθοῖ	-	αἱ λεχοῖ (β' κλίση)
ΓΕΝΙΚΗ	-	τῶν πειθῶν	-	τῶν λεχῶν
ΔΟΤΙΚΗ	-	ταῖς πειθοῖς	-	ταῖς λεχοῖς
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	-	τὰς πειθοῦς	-	τὰς λεχοῦς
ΚΛΗΤΙΚΗ	-	(ῶ) πειθοῖ	-	(ῶ) λεχοῖ

συμφωνόληκτα αφωνόληκτα, καταληκτικά μονόθεμα περιττοσύλλαβα ουρανικόληκτα ξ-κ, γ, χ
 Χαρακτήρας –κ: ὁ πίναξ –ακος, ἡ αὔλαξ –ακος, ἡ πλάξ, πλάκός, ἡ γλαῦξ, γλαυκός (Στους Αττικούς παίρνει περισπωμένη αντίθετα με τον κανόνα, από αναλογία προς τα συνηρημένα μονοσύλλαβα.), ἡ κῦ'λιξ-ικος (ποτήρι), ἡ λάρναξ-ακος (κιβώτιο, φέρετρο), ἡ σάρξ, σαρκός, ἡ δράξ, δράκός (ὅσο μπορεί να περιλάβει ἡ παλάμη, χουφτιά·), ὁ φοῖνιξ –ικος, ἡ ἔλιξ –ικος, ὁ Φοῖνιξ –ικος (κάτ. τῆς Φοινίκης, θηλ. Φοίνισσα), ὁ Θραῦξ-Θρακός (θηλ. ἡ Θραῦσσα), ὁ φύλαξ –ἄκος, ὁ θώραξ –ακος, ὁ χάλιξ –ῖκος, ὁ κῆρυξ –υκος (κατά τους παλαιούς γραμματικούς το ι και το υ εμπρός από το ξ λογαριάζονται για τον τονισμό πάντοτε βραχύχρονα. Γι' αυτό ετόνιζαν κῆρυξ. Αλλά το υ εδώ εἶναι φύσει μακρόχρονο.), ἡ φάραγξ –αγγος, ἡ κλιμαξ –ακος, ὁ μύρμηξ –ηκος, ὁ οἶαξ, οἶακος (ἡ λαβή του τιμονιού, δοιάκι), ὁ πῖδαξ –ακος.

	ΕΝΙΚΟΣ		ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ κόραξ	ἡ σαρξ	οἱ κόρακες	αἱ σάρκες
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ κόρακος	τῆς σαρκός	τῶν κοράκων	τῶν σαρκῶν
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ κόρακι	τῇ σαρκί	τοῖς κόραξι(ν)	ταῖς σαρξίν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν κόρακα	τὴν σάρκα	τοὺς κόρακας	τὰς σάρκας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) κόραξ	(ῶ) σάρξ	(ῶ) κόρακες	(ῶ) σάρκες

συμφωνόληκτα αφωνόληκτα, καταληκτικά διπλόθεμα περιττοσύλλαβα ουρανικόληκτα

ξ-κ, γ, χ

	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ἡ ἀλώπηξ	αἱ ἀλώπεκες
ΓΕΝΙΚΗ	τῆς ἀλώπεκος	τῶν ἀλωπέκων
ΔΟΤΙΚΗ	τῇ ἀλώπεκι	ταῖς ἀλώπεξιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὴν ἀλώπεκα	τὰς ἀλώπεκας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) ἀλώπηξ	(ὦ) ἀλώπεκες

συμφωνόληκτα αφωνόληκτα, καταληκτικά μονόθεμα περιττοσύλλαβα
ουρανικόληκτα ξ-κ, γ, χ

Χαρακτήρας –γ: ὁ Φρύξ, Φρυγός, ὁ, ἡ αἶξ, αἶγος, ὁ λαρυγξ –υγος, ὁ στρόφιγξ –ιγος (αρσ. και σπαν. θηλ), ἡ σῦριγξ –ἶγος (σωλήνας· μουσικό ὄργανο (ποιμενικό)· υπόγειο πέρασμα), ὁ τέττιξ –ἶγος, ἡ φάλαγξ –αγος, ἡ Σφιγξ –ἶγγος, ἡ σάλπιγξ –ιγος, ἡ σήραγξ –ἄγος= κοιλότητα βράχου, σπηλιά, ἡ λύγξ-λύγγος (λόξιγκας), ἡ μάστιξ –ἶγος, ἡ ῥάξ, ῥαγός (ῥώγα του σταφυλιού)

	ΕΝΙΚΟΣ		ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ἡ πτέρυξ	ἡ σάλπιγξ	αἱ πτέρυγες	αἱ σάλπιγγες
ΓΕΝΙΚΗ	τῆς πτέρυγος	τῆς σάλπιγγος	τῶν περύγων	τῶν σαλπίγγων
ΔΟΤΙΚΗ	τῆι πτέρυγι	τῆι σάλπιγγι	ταῖς πτέρυξιν	ταῖς σάλπιγγιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὴν πτέρυγα	τὴν σάλπιγγα	τὰς πτέρυγας	τὰς σάλπιγγας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) πτέρυξ	(ῶ) σάλπιγξ	(ῶ) πτέρυγες	(ῶ) σάλπιγγες

συμφωνόληκτα αφωνόληκτα, καταληκτικά μονόθεμα
περιττοσύλλαβα ουρανικόληκτα ξ-κ, γ, χ
Χαρακτήρας –χ: ὁ, ἡ βήξ, βηχὸς, ἡ διώρυξ -ὔχος
(μεταγεν. διώρυγος), ἡ θρίξ, τριχὸς

	ΕΝΙΚΟΣ		ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ἡ διῶρυξ	ἡ θρίξ	αἱ διώρυχες	αἱ τρίχες
ΓΕΝΙΚΗ	τῆς διώρυχος	τῆς τριχός	τῶν διωρύχων	τῶν τριχῶν
ΔΟΤΙΚΗ	τῇ διώρυχι	τῇ τριχί	ταῖς διώρυξιν	ταῖς θριξίν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὴν διώρυχα	τὴν τρίχα	τὰς διώρυχας	τὰς τρίχας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) διῶρυξ	(ῶ) θρίξ	(ῶ) διώρυχες	(ῶ) τρίχες

συμφωνόληκτα αφωνόληκτα, καταληκτικά μονόθεμα περιττοσύλλαβα
χειλικόληκτα ψ-π, β.

Χαρακτήρας -π: ὁ Αἰθίοψ-οπος (κάτ. της Αιθιοπίας, θηλ. Αἰθιοπὶς και ἡ
Αἰθίοψ), ὁ γύψ, γυῖπός, ὁ Κέκροψ -οπος, ὁ Κύκλωψ -ωπος, ὁ Πέλοψ -οπος, ὁ
σκνὶψ -ἰπός

	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ γύψ	οἱ γυῖπες
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ γυπός	τῶν γυπῶν
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ γυπί	τοῖς γυψίν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν γυῖπα	τοὺς γυῖπας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) γύψ	(ὦ) γυῖπες

συμφωνόληκτα αφωνόληκτα, καταληκτικά μονόθεμα
περιττοσύλλαβα χειλικόληκτα ψ-π, β
Χαρακτήρας –β: ὁ λίψ, λίβος (λίβας, ΝΔ άνεμος), ἡ
φλέψ, φλεβός, ὁ χάλυψ -ῦβος

	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ φλέψ	οἱ φλέβες
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ φλεβός	τῶν φλεβῶν
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ φλεβί	τοῖς φλεψίν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν φλέβα	τοὺς φλέβας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) φλέψ	(ῶ) φλέβες

συμφωνόληκτα, αφωνόληκτα, καταληκτικά μονόθεμα περιττοσύλλαβα, οδοντικόληκτα με χαρακτήρα (τ)

-ς, -τος: ἄναξ (ξ=κ+σ) - ἄνακτος

ης-ητος: ἡ ἐσθῆς -ῆτος, ὁ θῆς, θητὸς (πολίτης της τέταρτης τάξης στην αρχαία Αθήνα, μισθωτὸς εργάτης· θηλ. ἡ θῆσσα), ὁ Κρῆς, Κρητὸς (θηλ. ἡ Κρῆσσα), ὁ λέβης -ητος, ὁ τάπης -ητος, ὁ Χάρης -ητος,

ότης-ότητος: ἡ πιστότης -ητος, ἡ ποιότης-ητος, δεξιότης-ητος,

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ ἄναξ	ὁ λέβης	ἡ ἐσθῆς	ἡ δεξιότης
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ ἄνακτος	τοῦ λέβητος	τῆς ἐσθῆτος	τῆς δεξιότητος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ ἄνακτι	τῷ λέβητι	τῇ ἐσθῆτι	τῇ δεξιότητι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν ἄνακτα	τόν λέβητα	τὴν ἐσθῆτα	τὴν δεξιότητα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) ἄνα / ἄναξ	(ῶ) λέβης	(ῶ) ἐσθῆς	(ῶ) δεξιότης
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ ἄναξ	οἱ λέβητες	αἱ ἐσθῆτες	αἱ δεξιότητες
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ ἄνακτος	τῶν λεβήτων	τῶν ἐσθῆτων	τῶν δεξιοτήτων
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ ἄνακτι	τοῖς λέβησιν	ταῖς ἐσθῆσιν	ταῖς δεξιότησιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν ἄνακτα	τοὺς λέβητας	τὰς ἐσθῆτας	τὰς δεξιότητας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) ἄνα / ἄναξ	(ῶ) λέβητες	(ῶ) ἐσθῆτες	(ῶ) δεξιότητες

συμφωνόληκτα, αφωνόληκτα, καταληκτικά μονόθεμα περιττοσύλλαβα,
 οδοντικόληκτα με χαρακτήρα (τ)

ύτης-ύτητος: ή βραδύτης-ύτητος (Αττ. βραδυτής -ήτος), ή βραχύτης-ύτητος, ή ταχύτης-
 ύτητος, ή τραχύτης-ύτητος,

ις-ιτος: ή χάρις (ἄ) –ιτος* (ως παροξύτονο σχηματίζει αιτ. εν. χάριν & κλητ. εν. χάρι)

ως-ωτος: ό ιδρώς -ῶτος, ό γέλως –ωτος, ό ἔρωσ –ωτος

ουδέτερα: φῶς, φωτός

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ή ταχύτης	ή χάρις	ό ἔρωσ	ό ιδρώς
ΓΕΝΙΚΗ	τῆς ταχύτητος	τῆς χάριτος	τοῦ ἔρωτος	τοῦ ιδρώτος
ΔΟΤΙΚΗ	τῇ ταχύτητι	τῇ χάριτι	τῷ ἔρωτι	τῷ ιδρῶτι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τήν ταχύτητα	τήν χάριν*	τόν ἔρωτα	τόν ιδρῶτα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) ταχύτης	(ῶ) χάρι	(ῶ) ἔρωσ	(ῶ) ιδρῶ
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	αί ταχύτητες	αί χάριτες	οί ἔρωτες	οί ιδρῶτες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν ταχυτήτων	τῶν χαρίτων	τῶν ἐρώτων	τῶν ιδρώτων
ΔΟΤΙΚΗ	ταῖς ταχύτησιν	ταῖς χάρισιν	τοῖς ἔρωσιν	τοῖς ιδρῶσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τάς ταχύτητας	τάς χάριτας	τούς ἔρωτας	τούς ιδρῶτας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) ταχύτητες	(ῶ) χάριτες	(ῶ) ἔρωτες	(ῶ) ιδρῶτες
	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ		
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	τό φῶς	τά φῶτα		
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ φωτός	τῶν φώτων		
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ φωτί	τοῖς φωσίν		
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τό φῶς	τά φῶτα		
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) φῶς	(ῶ) φῶτα		

συμφωνόληκτα, αφωνόληκτα, ακατάηκτα,
μονόθεμα περιττοσύλλαβα, οδοντικόληκτα με
χαρακτήρα (τ): μέλι-μέλιτος

	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	τὸ μέλι	δεν έχει
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ μέλιτος	
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ μέλιτι	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸ μέλι	
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) μέλι	

συμφωνόληκτα, αφωνόληκτα, καταληκτικά μονόθεμα περιττοσύλλαβα, οδοντικόληκτα με χαρακτήρα (δ)
άς-άδος (ἄ): ἡ ἀγελᾶς –άδος, ἡ Ἑλλάς –άδος, ἡ λαμπᾶς –άδος, ἡ Παλλάς –άδος, ἡ τετράς –άδος, ἡ τριάς –άδος...
ις-ιδος: ἡ αὐλῖς -ῖδος (κατασκήνωση, κατάλυμα· ἀπὸ αὐτό και το ἔπαυλις (ἀπὸ το προσηγορικό αὐλῖς ἐγένε και το κύρ. ὄν. ἡ Αὐλῖς), ἡ ἔρις -ῖδος, ἡ ἴρις-ῖδος (ουράνιο τόξο· και κύρ. ὄν. ἡ Ἴρις, ἀγγελιοφόρος των θεῶν), ἡ Ἴσις -ῖδος (αιγυπτιακή θεότητα), ὁ Πάρις -ῖδος,
(τα παροξύτονα με χαρακτήρα δ που λήγουν σε –ις σχηματίζουν στον ενικό αιτιατική σε –ν και την κλητική χωρίς την κατάληξη με αφαίρεση του οδοντικού χαρακτήρα. Η κατάληξη –δα είναι μεταγενέστερη)
ις-ῖδος (ῖ): ἡ ἀσπίς -ῖδος, ἡ Αὐλῖς -ῖδος, ἡ βαθμίς -ῖδος, ἡ βλεφαρίς -ῖδος, ἡ βολίς -ῖδος, ἡ Ἑλληνίς -ῖδος, ἡ ἐλπῖς -ῖδος, ἡ θυρίς -ῖδος, ἡ κεραμίς -ῖδος, ἡ κορωνίς -ῖδος, ἡ τυραννίς -ῖδος, ἡ ψαλίς -ῖδος
ις -ῖδος (ῖ): ἡ ἀψίς -ῖδος, ἡ βαλβίς -ῖδος, ἡ κηλίς -ῖδος, ἡ κνημίς -ῖδος, ἡ κρηπίς -ῖδος, ἡ νησίς -ῖδος, ἡ σφραγίς -ῖδος, ἡ χειρίς -ῖδος, ἡ ψηφίς -ῖδος

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ἡ λαμπᾶς	ἡ δᾶς	ἡ ἔρις	ἡ πατρίς	ἡ ἀψίς
ΓΕΝΙΚΗ	τῆς λαμπᾶδος	τῆς δαδός	τῆς ἔριδος	τῆς πατρίδος	τῆς ἀψίδος
ΔΟΤΙΚΗ	τῇ λαμπάδι	τῇ δαδί	τῇ ἔριδι	τῇ πατρίδι	τῇ ἀψίδι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὴν λαμπάδα	τὴν δᾶδα	τὴν ἔριν	τὴν πατρίδα	τὴν ἀψίδα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) λαμπᾶς	(ῶ) δᾶς	(ῶ) ἔρι	(ῶ) πατρίς	(ῶ) ἀψίς
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	αἱ λαμπάδες	αἱ δᾶδες	αἱ ἔριδες	αἱ πατρίδες	αἱ ἀψίδες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν λαμπάδων	τῶν δᾶδων	τῶν ἐρίδων	τῶν πατρίδων	τῶν ἀψίδων
ΔΟΤΙΚΗ	ταῖς λαμπάσιν	ταῖς δασίν	ταῖς ἔρισιν	ταῖς πατρίσιν	ταῖς ἀψῖσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὰς λαμπάδας	τὰς δᾶδας	τὰς ἔριδας	τὰς πατρίδας	τὰς ἀψίδας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) λαμπάδες	(ῶ) δᾶδες	(ῶ) ἔριδες	(ῶ) πατρίδες	(ῶ) ἀψίδες

συμφωνόληκτα, αφωνόληκτα, καταληκτικά μονόθεμα
περιττοσύλλαβα, οδοντικόληκτα με χαρακτήρα (δ)

αἷς –αιδός: παῖς-παιδός

ύς-ύδος (ϋ): ἡ χλαμύς -ύδος

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ἡ χλαμύς	ὁ παῖς
ΓΕΝΙΚΗ	τῆς χλαμύδος	τοῦ παιδός
ΔΟΤΙΚΗ	τῇ χλαμύδι	τῷ παιδί
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὴν χλαμύδα	τὸν παῖδα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) χλαμύς	(ῶ) παῖ
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	αἱ χλαμύδες	οἱ παῖδες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν χλαμύδων	τῶν παίδων
ΔΟΤΙΚΗ	ταῖς χλαμύσιν	τοῖς παισίν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὰς χλαμύδας	τοὺς παῖδας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) χλαμύδες	(ῶ) παῖδες

**συμφωνόληκτα, αφωνόληκτα, καταληκτικά
διπλόθεμα περιττοσύλλαβα, οδοντικόληκτα με
χαρακτήρα (δ)**

	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ πούς
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ ποδός
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ ποδί
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν πόδα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) πούς
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ πόδες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν ποδῶν
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς ποσίν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τοὺς πόδας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) πόδες

συμφωνόληκτα, αφωνόληκτα, καταληκτικά μονόθεμα περιττοσύλλαβα, οδοντικόληκτα με χαρακτήρα (θ)

ης-ηθος: ἡ Πάρνης –ηθος,

υς-υθος: κόρυς= περικεφαλαία,

ινς-ινθος: ἡ ἔλμινς -ινθος = σκουλήκι των εντέρων, ἡ πείρινς-ινθος = τετράγωνος χώρος πάνω στήν άμαξα, όπου τοποθετούσαν τα πράγματα που ήθελαν να μεταφέρουν,

υνς-υνθος: ἡ Τίρυνς -υνθος

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ἡ Πάρνης	ἡ κόρυς	ἡ ἔλμινς	ἡ Τίρυνς
ΓΕΝΙΚΗ	τῆς Πάρνηθος	τῆς κόρυθος	τῆς ἔλμινθος	τῆς Τίρυνθος
ΔΟΤΙΚΗ	τῆ Πάρνηθι	τῆ κόρυθι	τῆ ἔλμινθι	τῆ Τίρυνθι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὴν Πάρνην	τὴν κόρυθα	τὴν ἔλμινθα	τὴν Τίρυνθα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) Πάρνη	(ὦ) κόρυς	(ὦ) ἔλμινς	(ὦ) Τίρυνς
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	δεν έχει	αἱ κορυθες	αἱ ἔλμινθες	δεν έχει
ΓΕΝΙΚΗ		τῶν κορύθων	τῶν ἐλμίνθων	
ΔΟΤΙΚΗ		ταῖς κόρυσιν	ταῖς ἔλμινσιν	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ		τὰς κόρυθας	τὰς ἔλμινθας	
ΚΛΗΤΙΚΗ		(ὦ) κόρυθες	(ὦ) ἔλμινθες	

συμφωνόληκτα, αφωνόληκτα, καταληκτικά μονόθεμα περιττοσύλλαβα, οδοντικόληκτα με χαρακτήρα (θ)

ις-ιθος: ό / ή ὄρνις - ὄρνιθος

	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ό / ή ὄρνις
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ / τῆς ὄρνιθος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ / τῇ ὄρνιθι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν / τὴν ὄρνιθα / ὄρνιν
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) / (ὦ) ὄρνι / ὄρνις
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ / αἱ ὄρνιθες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν / τῶν ὄρνίθων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς / ταῖς ὄρνισι / ὄρνισιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς / τάς ὄρνιθας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) / (ὦ) ὄρνιθες

συμφωνόληκτα, αφωνόληκτα, καταληκτικά μονόθεμα
περιττοσύλλαβα, οδοντικόληκτα σε -ας, (-αντος): Κατά το ἰμάς
κλίνεται ὁ ἀνδριάς.- Κατά το γίγας κλίνονται ὁ ἀδάμας, ὁ ἐλέφας,
ὁ Αἴας, ὁ Κάλχας κ.ά., καθώς και το συνηρημένο (ἀλλάεντ-ς =
ἀλλάεις) ἀλλᾶς, γεν. τοῦ (ἀλλάεντ-ος) ἀλλᾶντος κτλ.

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ ἰμάς	ὁ γίγας
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ ἰμάντος	τοῦ γίγαντος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ ἰμάντι	τῷ γίγαντι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν ἰμάντα	τὸν γίγαντα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) ἰμάς	(ῶ) γίγαν
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ ἰμάντες	οἱ γίγαντες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν ἰμάντων	τῶν γιγάντων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς ἰμᾶσι / ἰμᾶσιν	τοῖς γίγασι / γίγασιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς ἰμάντας	τούς γίγαντας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) ἰμάντες	(ῶ) γίγαντες

συμφωνόληκτα, αφωνόληκτα, καταληκτικά μονόθεμα περιττοσύλλαβα, οδοντικόληκτα σε -ους, (-οντος): Κατά το ὄδοϋς κλίνεται και το συνηρημένο (πλακόεντ-ς = πλακόεις) πλακοῦς, γεν. τοῦ (πλακόεντος) πλακοῦντος κτλ.· ἔτσι και Σελινοῦς (Σελινοῦντος), Τραπεζοῦς (Τραπεζοῦντος), Φλιοῦς (Φλιοῦντος) κ.ά.

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ ὄδοϋς	ὁ πλακοῦς
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ ὀδόντος	τοῦ πλακοῦντος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ ὀδόντι	τῷ πλακοῦντι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν ὀδόντα	τὸν πλακοῦντα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) ὄδοϋς	(ὦ) πλακοῦς
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ ὀδόντες	οἱ πλακοῦντες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν ὀδόντων	τῶν πλακούντων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς ὀδοῦσιν	τοῖς πλακοῦσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τοὺς ὀδόντας	τοὺς πλακοῦντας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) ὀδόντες	(ὦ) πλακοῦντες

συμφωνόληκτα, αφωνόληκτα, καταληκτικά μονόθεμα περιττοσύλλαβα, οδοντικόληκτα σε -ων, (-οντος): Κατά το γέρον κλίνονται: ὁ δράκων, ὁ θεράπων, ὁ λέων, ὁ τένων (= νεύρο), ὁ Κρέων κ.ά.,

	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ γέρων	οἱ γέροντες
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ γέροντος	τῶν γερόντων
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ γέροντι	τοῖς γέρουσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν γέροντα	τοὺς γέροντας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) γέρον	(ὦ) γέροντες

συμφωνόληκτα, αφωνόληκτα, καταληκτικά μονόθεμα περιττοσύλλαβα, οδοντικόληκτα σε -ων, (-ωντος): μερικά συνηρημένα κύρια ονόματα: ὁ (Ξενοφάοντ-, Ξενοφάωντ-) Ξενοφῶν, τοῦ (Ξενοφάοντ-ος) Ξενοφῶντος, τῷ (Ξενοφάοντ-ι) Ξενοφῶντι κτλ. Ἐτσι και ὁ Ἄντιφῶν, ὁ Κλεοφῶν, ὁ Κτησιφῶν (όν. προσώπων), ἡ Κτησιφῶν (όν. πόλης) κ.ά.

	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ Ξενοφῶν	δεν έχει
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ Ξενοφῶντος	
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ Ξενοφῶντι	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν Ξενοφῶντα	
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) Ξενοφῶν	

η συναίρεση έγινε μέσα στο θέμα τους: το α με το ω ή το ο συναιρέθηκε σε ω (π.χ. ὁ ξενοφάωντ = ξενοφῶν, τοῦ ξενοφάοντ-ος = ξενοφῶντος). τα ονόματα αυτά έχουν μόνο ενικό αριθμό και σχηματίζουν κανονικά την αιτιατική με την κατάληξη -α και την κλητική όμοια με την ονομαστική.

συμφωνόληκτα, αφωνόληκτα, οδοντικόληκτα ουδέτερα ακατάληκτα μονόθεμα σε -α, (-ατος):
 ἄλμα, κλήμα= κλάδος από αμπέλι, νᾶμα, σχί'σμα, χύμα, ἄρμα, κλίμα (από το ρ. κλίνω) κλίση ή
 κατωφέρεια εδάφους· η γεωγραφική θέση ενός τόπου.), νῆμα, τᾶ'γμα, ἄσθμα, κρᾶμα, πλάσμα,
 φᾶ'σμα, ἄσμα, κρίμα, πλῦμα, φρᾶ'γμα, δρᾶμα, κῦμα, πρᾶγμα, φῦμα (βλάστημα), θῦμα, μεῖγμα (ή
 μίγμα), πτυ'σμα, χᾶ'σμα, κλάσμα, στί'γμα, χρῖσμα, ἄλειμμα, κόμμα, ἄμμα (από το ρ. ἄπτω) δέσιμο,
 κόμπος, θηλιά.), ὄμμα, βάμμα, ράμμα, βλέμμα, σκάμμα, γράμμα, στέμμα, θρέμμα, στρέμμα,
 κάλυμμα, τρῖμμα

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	τὸ σῶμα	τὸ γάλα	τὸ βλέμμα	τὸ στράτευμα
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ σώματος	τοῦ γάλακτος / γάλατος	τοῦ βλέμματος	τοῦ στρατεύματος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ σώματι	τῷ γάλακτι / γάλατι	τῷ βλέμματι	τῷ στρατεύματι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸ σῶμα	τὸ γάλα	τὸ βλέμμα	τὸ στράτευμα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) σῶμα	(ὦ) γάλα	(ὦ) βλέμμα	(ὦ) στράτευμα
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	τὰ σώματα	τὰ γάλακτα / γάλατα	τὰ βλέμματα	τὰ στρατεύματα
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν σωμάτων	τῶν γαλάκτων / γαλάτων	τῶν βλεμμάτων	τῶν στρατευμάτων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς σώμασιν	τοῖς γάλαξι / γάλαξιν	τοῖς βλέμμασιν	τοῖς στρατεύμασιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὰ σώματα	τὰ γάλακτα / γάλατα	τὰ βλέμματα	τὰ στρατεύματα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) σώματα	(ὦ) γάλακτα / γάλατα	(ὦ) βλέμματα	(ὦ) στρατεύματα

συμφωνόληκτα, ημιφωνόληκτα, ενρινόληκτα

-ις –ινος: ἡ ἀκτίς -ῖνος (έτσι: ὁ δελφίς,, ἡ ὠδίς=(ποιητ.) πόνος του τοκετού (συνηθ. πληθ. ὠδῖνες), Ἐλευσίς, Σαλαμίς κ.ά.),

ἡ ῥίς, τῆς ῥῖνός, ὁ (ἡ) θίς, θῖνός = (ποιητ.) σωρός· σωρός ἀπό ἄμμο· ἀκτή, ἡ ἴς, τῆς ἰνός
πλ. αἰ ἴνες = νεύρο, λεπτό νήμα, δύναμη

-άν –ανος: ὁ μεγιστάν -ᾶνος (έτσι και: ὁ παιάν,, πελεκάν, Τιτάν,, Αἰνιάν, Ἄκαρνάν, Ἄλκμάν, Εὐρυτάν), ὁ Πάν, του Πανός κ.ά.

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ἡ ἀκτίς	ὁ θίς	ὁ κτεῖς	ὁ Τιτάν
ΓΕΝΙΚΗ	τῆς ἀκτῖνος	τοῦ θινός	τοῦ κτενός	τοῦ Τιτᾶνος
ΔΟΤΙΚΗ	τῇ ἀκτῖνι	τῷ θινί	τῷ κτενί	τῷ Τιτᾶνι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὴν ἀκτῖνα	τὸν θῖνα	τὸν κτένα	τὸν Τιτᾶνα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) ἀκτίς	(ῶ) θίς	(ῶ) κτεῖς	(ῶ) Τιτάν
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	αἰ ἀκτῖνες	οἱ θῖνες	οἱ κτένες	οἱ Τιτᾶνες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν ἀκτῖνων	τῶν θινῶν	τῶν κτενῶν	τῶν Τιτᾶνων
ΔΟΤΙΚΗ	ταῖς ἀκτίσιν	τοῖς θισίν	τοῖς κτεσίν	τοῖς Τιτᾶσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τάς ἀκτῖνας	τούς θῖνας	τούς κτένας	τούς Τιτᾶνας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) ἀκτῖνες	(ῶ) θῖνες	(ῶ) κτένες	(ῶ) Τιτᾶνες

συμφωνόληκτα, ημιφωνόληκτα, ενρινόληκτα

-ην –ηνος: ὁ Ἑλλην –ηνος, ὁ δοθῆν-ῆνος = μικρό εξάνθημα (έτσι και: ὁ κηφῆν,, ὁ λειχῆν= λειχῆνα· βρύο που φυτρώνει πάνω σε δέντρα, πέτρες κτλ.· εξάνθημα στην επιδερμίδα, ὁ πυρήν,, ὁ σωλήν, ἡ σειρήν = γοητεία ωραίων λόγων· ως κυρ, ὄν. Σειρήν, θαλασσινή θεότητα που γοητεύει με τη φωνή της τους ναυτικούς), ὁ μήν, μηνός, (έτσι και: ὁ σπλήν,, ὁ σφήν, ὁ (ἡ) χῆν

-ῆν –ένος: ὁ αὐχῆν–ένος = τράχηλος (έτσι και: ὁ λιμήν, ὁ πυθμήν, ὁ ὑμήν= λεπτό δέρμα, μεμβράνη, ἡ φρήν, φρενός = το διάφραγμα ανάμεσα στο θώρακα και την κοιλιά· τα γύρω από την καρδιά μέρη· καρδιά, νους.)

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ Ἑλλην	ὁ μήν	ὁ σωλήν	ὁ ποιμήν	ἡ φρήν
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ Ἑλληνος	τοῦ μηνός	τοῦ σωλήνος	τοῦ ποιμένος	τῆς φρενός
ΛΟΤΙΚΗ	τῷ Ἑλληνι	τῷ μηνί	τῷ σωλήνι	τῷ ποιμένι	τῇ φρενί
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν Ἑλληνα	τὸν μῆνα	τὸν σωλήνα	τὸν ποιμένα	τὴν φρένα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) Ἑλλην	(ὦ) μήν	(ὦ) σωλήν	(ὦ) ποιμήν	(ὦ) φρήν
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ Ἕλληνες	οἱ μῆνες	οἱ σωλήνες	οἱ ποιμένες	αἱ φρένες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν Ἑλλήνων	τῶν μηνῶν	τῶν σωλήνων	τῶν ποιμένων	τῶν φρενῶν
ΛΟΤΙΚΗ	τοῖς Ἑλλησιν	τοῖς μηνσίν	τοῖς σωλήσιν	τοῖς ποιμέσιν	ταῖς φρεσίν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς Ἕλληνας	τούς μῆνας	τούς σωλήνας	τούς ποιμένας	τάς φρένας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) Ἕλληνες	(ὦ) μῆνες	(ὦ) σωλήνες	(ὦ) ποιμένες	(ὦ) φρένες

συμφωνόληκτα, ημιφωνόληκτα, ενρινόληκτα:--ων--ωνος:

τα περιεκτικά: ὁ ἀνθῶν -ῶνος, ὁ ἀνδρῶν -ῶνος, γυναικῶν -ῶνος, ὁ δαφνῶν, δενδρῶν, ἐλαιῶν, νυμφῶν, ξενῶν, ὀρνιθῶν, παρθενῶν= μέρος του σπιτιοῦ, ὅπου ἔμεναν οἱ παρθένες·
ὡς κυρ. ὄν. Παρθενῶν, ναὸς στὴν Ἀκρόπολι τῆς Ἀθήνας.

τα μεγεθυντικά: ὁ γάστρων -ωνος = κοιλαράς, ὁ γνάθων -ωνος = (>ῆ γνάθος = σαγόνη) ἐκεῖνος που ἔχει φουσκωμένα σαγόνια ἢ φουσκωμένα μάγουλα, ὁ χεῖλων-ωνος = ἐκεῖνος που ἔχει μεγάλα χεῖλια

τα κύρια ονόματα: Ἀπόλλων-ωνος, Ποσειδῶν-ῶνος, Ἀγάθων-ωνος, Δάμων, Δευκαλίων, Δίων, Ζήνων, Τέρων, Κίμων, Κλέων, Κόνων, Κρίτων, Κύλων, Μέτων, Πλάτων, Σόλων, Φαίδων, Χάρων, Χίλων, Χίρων, Ὠρίων, [Νέρον, Τρύφων]

ονόματα ἀρχαίων Μηνῶν: Γαμηλιῶν-ῶνος, Ἀνθεστηριῶν, Ἐλαφηβολιῶν, Μουνιχιῶν, Θαραγηλιῶν, Σκιροφοριῶν, Ἐκατομβαιῶν, Μεταγειτινῶν, Βοηδρομιῶν, Πυανοσιῶν, Μαιμακτηριῶν, Ποσειδεῶν). Στρυμῶν, (συν)δαιτυμῶν.

ονόματα τόπων καὶ πόλεων: Αὐλῶν-ῶνος, Ἐλικῶν-ῶνος, ἢ Καλυδῶν, ὁ Κιθαιρῶν, ἢ/ὁ Κολοφῶν, ὁ Μαραθῶν, ἢ Σιδῶν, ἢ Σικυῶν, Κρότων-ωνος.

εθνικά παροξύτονα: ὁ Λάκων -ωνος, ὁ Ἴων -ωνος.

παροξύτονα ἀρσενικά: ὁ ἄξων -ωνος, Ἀλιάκμων, βραχίων, γείτων, γνώμων, δαίμων, Ἰά'σων, κίων= κολόνα, πνεύμων, τέκτων= ξυλουργός, μαραγκός, Ἀγαμέμνων, Ἀριστογείτων.

προσηγορικά παροξύτονα: ὁ δόλων-ωνος = μικρὸ πανί τῆς πλώρης στα ἱστιοφόρα· μαχαίρι ἢ σπαθῆκι κρυμμένο μέσα σε ραβδί, στίλετο, ὁ δρόμων -ωνος = ελαφρὸ πλοιάριο, ὁ κλύδων= κύμα, κλυδωνισμός, ὁ κῶδων, ὁ (ῆ) μήκων= παπαρούνα, ὁ πάρων = πλοιάριο, ὁ ῥόθων, ὁ σάπων, ὁ σίφων, ὁ ἄμβων.

προσηγορικά οξύτονα: ὁ κλών, κλωνός, ὁ ἀγῶν -ῶνος, ὁ ἀγκῶν-ῶνος, ὁ αἰών, βουβῶν, κοιτῶν, κολοφῶν = τὸ ἀκρότατο σημεῖο ἐνὸς πράγματος, ὡς κύρ. ὄν. Κολοφῶν (-ῶνος), πόλις τῆς Ἰωνίας στὴ Μ. Ἀσία., λειμών, τελαμών= πλατὺ κορδόνι, λουρί δερμάτινο· ὡς κυρ. ὄν. Τελαμών (-ῶνος), γιος τοῦ Αἰακοῦ καὶ πατέρας τοῦ Αἴαντα, χεῖμων, χιτῶν.

προσηγορικά περισπώμενα: ὁ τυφῶν -ῶνος (ἀπὸ τοῦ τυφῶν) = θύελλα, ἀνεμοστρόβιλος (κατὰ τὴν ἀττ.β' κλ.: ὁ τυφῶς, τοῦ τυφῶ)· ὡς κύρ. ὄν. ὁ Τυφῶν (-ῶνος), γίγαντας, πατέρας τῶν ἀνέμων.

οξύτονα Θηλυκά: ἡ ἀηδῶν-ῶνος, ἡ ἀλγηδῶν, ἀλκυῶν, εἰκῶν, Καρχηδῶν, σιαγῶν, σινδῶν, τερηδῶν= σκουλήκι που τρώει τὰ ξύλα· σαράκι· πάθηση τῶν δοντιῶν, Χαλκηδῶν, χελιδῶν, χιῶν

οξύτονα Ἀρσενικά: ὁ (ῆ) ἄλεκτρων-ῶνος = (ἀρσ.) πετεινός, (θηλ. ὄρνιθα), ὁ ἡγεμῶν-ῶνος, ὁ κανῶν, κηδεμῶν, Μακεδῶν.

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ χεῖμων	ὁ ἡγεμῶν	ὁ γείτων	ὁ Ἀγαμέμνων
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ χεῖμωνος	τοῦ ἡγεμόνος	τοῦ γείτονος	τοῦ Ἀγαμέμνονος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ χεῖμωνι	τῷ ἡγεμόνι	τῷ γείτονι	τῷ Ἀγαμέμνονι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν χεῖμῶνα	τὸν ἡγεμόνα	τὸν γείτονα	τὸν Ἀγαμέμνονα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) χεῖμων	(ὦ) ἡγεμῶν	(ὦ) γείτον	(ὦ) Ἀγάμεμνον
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ χεῖμωνες	οἱ ἡγεμόνες	οἱ γείτονες	δεν ἔχει
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν χεῖμωνῶν	τῶν ἡγεμόνων	τῶν γειτόνων	
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς χεῖμωνσιν	τοῖς ἡγεμόσιν	τοῖς γείτοσιν	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τοὺς χεῖμῶνας	τοὺς ἡγεμόνας	τοὺς γείτονας	
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) χεῖμωνες	(ὦ) ἡγεμόνες	(ὦ) γείτονες	

συμφωνόληκτα, ημιφωνόληκτα, υγρόληκτα, μονόθεμα ακατάληκτα με χαρακτήρα -ρ

-ήρ –ηρος: ὁ θήρ, θηρός = θηρίο, ὁ ἀροτήρ-ἦρος = αὐτός που οργώνει· ως επίθ. βοῦς ἀροτήρ = βόδι που το μεταχειρίζονται για το ὄργωμα, ὁ ζωστήρ -ἦρος, ὁ κρατήρ, λαμπτήρ, λουτήρ, νιπτήρ, στατήρ, στρωτήρ, σπινθήρ, σωτήρ -ἦρος (κλ. ῶ σῶτερ).

-ήρ –έρος: ὁ ἀήρ –έρος, ὁ ἀθήρ, αἰθήρ, ἀστήρ - δοτ. πλ. ἀστράσι

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ κλητήρ	ὁ σωτήρ	ὁ ἀθήρ	ὁ ἀήρ
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ κλητῆρος	τοῦ σωτῆρος	τοῦ ἀθέρος	τοῦ ἀέρος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ κλητῆρι	τῷ σωτῆρι	τῷ ἀθέρι	τῷ ἀέρι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν κλητῆρα	τὸν σωτῆρα	τὸν ἀθέρα	τὸν ἀέρα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) κλητήρ	(ῶ) σῶτερ (εξαίρεση)	(ῶ) ἀθήρ	(ῶ) ἀήρ
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ κλητῆρες	οἱ σωτῆρες	οἱ ἀθέρες	δεν ἔχει
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν κλητῆρων	τῶν σωτῆρων	τῶν ἀθέρων	
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς κλητῆρσιν	τοῖς σωτῆρσιν	τοῖς ἀθέρσιν	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς κλητῆρας	τούς σωτῆρας	τούς ἀθέρας	
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) κλητῆρες	(ῶ) σωτῆρες	(ῶ) ἀθέρες	

	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ ἀστήρ	οἱ ἀστέρες
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ ἀστέρος	τῶν ἀστέρων
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ ἀστέρι	τοῖς ἀστράσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν ἀστέρα	τούς ἀστέρας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) ἀστήρ	(ῶ) ἀστέρες

συμφωνόληκτα, ημιφωνόληκτα, υγρόληκτα, μονόθεμα ακατάληκτα με χαρακτήρα -ρ
 -άρ -αρὸς: ὁ Κάρ, Κᾶρὸς = κάτοικος της Καρίας (πλ. οἱ Κᾶρες), ουδέτερο: ἕαρ / ἦρ
 -εἰρ -ειρὸς: ὁ φθείρ, φθειρὸς = ψείρα (δοτ. πλ. τοῖς φθειρσί), ἡ χεῖρ, χειρὸς (δοτ. πλ. ταῖς χερσί).

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ μάκαρ	ὁ φθείρ
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ μάκαρος	τοῦ φθειρός
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ μάκαρι	τῷ φθειρί
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν μάκαρα	τὸν φθεῖρα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ᾧ) μάκαρ	(ᾧ) φθείρ
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ μάκαρες	οἱ φθεῖρες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν μακάρων	τῶν φθειρῶν
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς μάκαρσιν	τοῖς φθειρσίν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τοὺς μάκαρας	τοὺς φθεῖρας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ᾧ) μάκαρες	(ᾧ) φθεῖρες

συμφωνόληκτα, ημιφωνόληκτα, υγρόληκτα, μονόθεμα ακατάληκτα με χαρακτήρα –ρ

-ωρ –ωρος: ὁ φῶρ, φωρὸς = κλέφτης, ὁ ἰχῶρ -ῶρος = το αἷμα που ρέει στις φλέβες των θεῶν, ὁ πέλωρ–ωρος = πελώριο ον, τέρας (μεταγ. Βίκτωρ, πραιτῶρ κ.ά.).

-ωρ –ορος: ὁ αὐτοκράτωρ –ορος, ὁ κοσμήτωρ, πράκτωρ, προγᾶστωρ, Ἔκτωρ κ.ά.) (μεταγ. και νεότ.: ἐκλέκτωρ, παντοκράτωρ)

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ πέλωρ	ὁ ἰχῶρ	ὁ ῥήτωρ
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ πέλωρος	τοῦ ἰχῶρος	τοῦ ῥήτορος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ πέλωρι	τῷ ἰχῶρι	τῷ ῥήτορι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν πέλωρα	τὸν ἰχῶρα	τὸν ῥήτορα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) πέλωρ	(ῶ) ἰχῶρ	(ῶ) ῥήτορ
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ πέλωρες	οἱ ἰχῶρες	οἱ ῥήτορες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν πελώρων	τῶν ἰχώρων	τῶν ῥητόρων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς πέλωρσιν	τοῖς ἰχώρσιν	τοῖς ῥήτορσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τοὺς πέλωρας	τοὺς ἰχώρας	τοὺς ῥήτορας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) πέλωρες	(ῶ) ἰχώρες	(ῶ) ῥήτορες

τα οξύτονα διατηροῦν το –ω στην κλητική ενικού, ἐνῶ τα παροξύτονα το μετατρέπουν σε -ο

συμφωνόληκτα, ημιφωνόληκτα, υγρόληκτα, διπλόθεμα, ακατάληκτα, με χαρακτήρα –ρ, συγκοπτώμενα

συμφωνόληκτα, ημιφωνόληκτα, υγρόληκτα, διπλόθεμα, ακατάληκτα, με χαρακτήρα –ρ, συγκοπτώμενα				
	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ ἀνήρ	ὁ πατήρ	ἡ μήτηρ	ἡ θυγάτηρ
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ ἀνδρός	τοῦ πατρός	τῆς μητρός	τῆς θυγατρός
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ ἀνδρί	τῷ πατρί	τῇ μητρί	τῇ θυγατρί
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν ἀνδρα	τὸν πατέρα	τὴν μητέρα	τὴν θυγατέρα
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) ἄνερ	(ὦ) πάτερ	(ὦ) μήτερ	(ὦ) θύγατερ
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ ἄνδρες	οἱ πατέρες	αἱ μητέρες	αἱ θυγατέρες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν ἀνδρῶν	τῶν πατέρων	τῶν μητέρων	τῶν θυγατέρων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς ἀνδράσιν	τοῖς πατράσιν	ταῖς μητράσιν	ταῖς θυγατράσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τοὺς ἀνδρας	τοὺς πατέρας	τὰς μητέρας	τὰς θυγατέρας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) ἄνδρες	(ὦ) πατέρες	(ὦ) μητέρες	(ὦ) θυγατέρες
	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	*κατ' ἐξάιρεση το γαστήρ ἔχει κλητική ενικού ὁμοια με την ονομαστική ενικού.	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ἡ Δημήτηρ	ἡ γαστήρ		
ΓΕΝΙΚΗ	τῆς Δήμητρος	τῆς γαστρός		
ΔΟΤΙΚΗ	τῇ Δήμητρι	τῇ γαστρί		
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὴν Δήμητρα	τὴν γαστέρα		
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) Δήμητερ	(ὦ) γαστήρ*		
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ		
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	δεν ἔχει	αἱ γαστέρες		
ΓΕΝΙΚΗ		τῶν γαστέρων		
ΔΟΤΙΚΗ		ταῖς γαστράσιν		
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ		τὰς γαστέρας		
ΚΛΗΤΙΚΗ		(ὦ) γαστέρες		

συμφωνόληκτα, ημιφωνόληκτα, υγρόληκτα, μονόθεμα, ακατάληκτα με χαρακτήρα –λ

	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ / ἡ ἄλς	οἱ / αἱ ἄλες
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ / τῆς ἀλός	τῶν / τῶν ἀλῶν
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ / τῇ ἀλί	τοῖς / ταῖς ἄλασιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν / τὴν ἄλα	τοὺς / τὰς ἄλας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ὦ) / (ῶ) ἄλς	(ὦ) / (ῶ) ἄλες

συμφωνόληκτα, σιγμόληκτα, ακατάληκτα, διπλόθεμα

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΛΟΤΙΚΗ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ ΚΛΗΤΙΚΗ	ὁ Περικλῆς τοῦ Περικλέους τῷ Περικλεῖ τὸν Περικλέα / Περικλῆ (ὦ) Περίκλεις	ὁ Σωκράτης τοῦ Σωκράτους τῷ Σωκράτει τὸν Σωκράτη (ὦ) Σώκρατες	ὁ Ἀριστοτέλης τοῦ Ἀριστοτέλους τῷ Ἀριστοτέλει τὸν Ἀριστοτέλη / Ἀριστοτέλην (ὦ) Ἀριστότελες
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΛΟΤΙΚΗ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ ΚΛΗΤΙΚΗ	οἱ Περικλεῖς τῶν Περικλέων τούς Περικλεῖς τούς Περικλεῖς (ὦ) Περικλεῖς	οἱ Σωκράται τῶν Σωκρατῶν τοῖς Σωκράταις τούς Σωκράτας (ὦ) Σωκράται	δεν έχει

συμφωνόληκτα, σιγμόληκτα, ακατάληκτα, διπλόθεμα

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΤΙΚΗ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ ΚΛΗΤΙΚΗ	ή αιδώς τῆς αἰδοῦς τῆ αἰδοῖ τὴν αἰδῶ (ῶ) αἰδώς	ή ἠώς τῆς ἠοῦς τῆ ἠοῖ τὴν ἠῶ (ῶ) ἠώς	ή τριήρης τῆς τριήρους τῆ τριήρει τὴν τριήρη (ῶ) τριῆρες
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΤΙΚΗ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ ΚΛΗΤΙΚΗ	δεν έχει	δεν έχει	αἱ τριήρεις τῶν τριήρων ταῖς τριήρεσιν τὰς τριήρεις (ῶ) τριήρεις

Στην τρίτη κλίση των ουδέτερων ανήκουν ουσιαστικά φωνηεντόληκτα που λήγουν σε υ, οδοντικόληκτα μονόθεμα με χαρακτήρα τ, υγρόληκτα μονόθεμα με χαρακτήρα ρ και σιγμόληκτα που λήγουν σε ος και σε ας. τα τριτόκλητα ουδέτερα είναι περιττοσύλλαβα και σχηματίζουν σε κάθε αριθμό όμοια την ονομαστική, την αιτιατική και την κλητική. η κατάληξη α της ονομαστικής, της αιτιατικής και της κλητικής του πληθυντικού είναι βραχύχρονη (εκτός από εκείνη των σιγμόληκτων σε ος που προέρχεται από συναίρεση, π.χ. τὰ χρέα).

Σιγμόληκτα ουδέτερα σε -ας είναι έξι: κρέας, γέρας (= βραβείο), γήρας, πέρας, τέρας, κέρας. Από αυτά:

1) μόνο τα ονόμ. κρέας, γέρας, γήρας έχουν θέμα παντού καθαρά σιγμόληκτο σε -ασ· αυτά αποβάλλουν το σ ανάμεσα σε δύο φωνήεντα και έπειτα συναιρούν τα δύο αυτά φωνήεντα: τοῦ (κρέασ-ος, κρέα-ος) κρέως· τῶ (κρέασ-ι, κρέα-ι) κρέα

2) το όνομα πέρας σχηματίζει την ονομ., αιτ. και κλητ. του ενικού από σιγμόληκτο θέμα σε -ας, χωρίς κατάληξη, και τις άλλες πτώσεις από θέμα σε -ατ, ως οδοντικόληκτο: τοῦ πέρατ-ος, τῶ πέρατ-ι, τὰ πέρατ-α, τῶν περάτ-ων (όπως τὸ σῶμα, τοῦ σώματ-ος)·

3) το όνομα τέρας σχηματίζει τον ενικό κατά το πέρας: τὸ τέρας, τοῦ τέρατ-ος.

4) το όνομα κέρας σε όλους τους αριθμούς και το όνομα τέρας στον πληθυντικό και δυϊκό σχηματίζονται και κατά τους δύο τρόπους, δηλ. και ως σιγμόληκτα (κατά το κρέας) και ως οδοντικόληκτα (κατά το πέρας): τὸ κέρας, τοῦ κέρωσ και κέρατος, τῶ κέρα και κέρατι κτλ. - πληθ. τὰ κέρα καικέρατ-α, τῶν κερῶν και κεράτ-ων κτλ. - δυϊκός τὸ κέρα και κέρατ-ε, τοῖν κεροῖν και κεράτ-οιν· (τὸ τέρας) πληθ. τὰ τέρα καιτέρατ-α κτλ. - δυϊκός τὸ τέρα και τέρατ-ε, τοῖν τεροῖν και τεράτ-οιν·

5) το όνομα γήρας έχει μόνο ενικό αριθμό

τὸ ἄγος= κατάρα, μίσημα, ἄσος, βάθος, βάρος, βρῖθος= βάρος, δάσος, θάρρος/θάρσος/ θράσος = η λ. θάρσος με αφομοίωση του σ: θάρρος = θάρρος, τόλμη· με μετάθεση του α: θράσος = θρασύτητα, αυθάδεια, ἴχνος, κῆτος= γενική ονομασία των μεγάλων ψαριών ή θαλασσινών τεράτων, κράτος, κρύος= παγερό κύρο, κῦδος= δόξα, φήμη, κῦρος, κύτος = το κοίλο μέρος (πλοίου, σκεύους, σώματος)

λάθος, λίπος, μῖσος, νεῖκος= φιλονικία, αγώνας, ξίφος, πάθος, πάχος, πλάτος, πνίγος= Η υπερβολική ζέστη, ράκος, ρῖγος, σκάφος, σκυτός= δέρμα κατεργασμένο, στίφος,, σφρίγος, τάχος, τεῖχος, τεῦχος, ὕψος, φῦκος= πληθ. τὰ φύκη = φύκια, ψῦχος

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	τὸ ἔθνος	τὸ ἔδαφος	τὸ χεῖλος
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ ἔθνους	τοῦ ἐδάφους	τοῦ χεῖλους
ΔΟΤΙΚΗ	τῶ ἔθνει	τῶ ἐδάφει	τῶ χεῖλει
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸ ἔθνος	τὸ ἔδαφος	τὸ χεῖλος
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) ἔθνος	(ῶ) ἔδαφος	(ῶ) χεῖλος
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	τὰ ἔθνη	τὰ ἐδάφη	τὰ χεῖλη
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν ἐθνῶν	τῶν ἐδαφῶν	τῶν χειλέων / χειλῶν
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς ἔθνεσιν	τοῖς ἐδάφεσιν	τοῖς χεῖλεσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὰ ἔθνη	τὰ ἐδάφη	τὰ χεῖλη
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) ἔθνη	(ῶ) ἐδάφη	(ῶ) χεῖλη

Στην τρίτη κλίση των ουδέτερων ανήκουν ουσιαστικά φωνεντόληκτα που λήγουν σε υ, οδοντικόληκτα μονόθεμα με χαρακτήρα τ, υγρόληκτα μονόθεμα με χαρακτήρα ρ και σιγμόληκτα που λήγουν σε ος και σε ας. τα τριτόκλητα ουδέτερα είναι περιττοσύλλαβα και σχηματίζουν σε κάθε αριθμό όμοια την ονομαστική, την αιτιατική και την κλητική. η κατάληξη α της ονομαστικής, της αιτιατικής και της κλητικής του πληθυντικού είναι βραχύχρονη (εκτός από εκείνη των σιγμόληκτων σε ος που προέρχεται από συναίρεση, π.χ. τὰ χρέα).

Σιγμόληκτα ουδέτερα σε -ας είναι έξι: κρέας, γέρας (= βραβείο), γήρας, πέρας, τέρας, κέρας. Από αυτά:

1) μόνο τα ονόμ. κρέας, γέρας, γήρας έχουν θέμα παντού καθαρά σιγμόληκτο σε -ασ· αυτά αποβάλλουν το σ ανάμεσα σε δύο φωνήεντα και έπειτα συναιρούν τα δύο αυτά φωνήεντα: τοῦ (κρέασ-ος, κρέα-ος) κρέως· τῷ (κρέασ-ι, κρέα-ἰ) κρέα

2) το όνομα πέρας σχηματίζει την ονομ., αιτ. και κλητ. του ενικού από σιγμόληκτο θέμα σε -ας, χωρίς κατάληξη, και τις άλλες πτώσεις από θέμα σε -ατ, ως οδοντικόληκτο: τοῦ πέρατ-ος, τῷ πέρατ-ι, τὰ πέρατ-α, τῶν περάτ-ων (όπως τὸ σῶμα, τοῦ σώματ-ος)·

3) το όνομα τέρας σχηματίζει τον ενικό κατά το πέρας: τὸ τέρας, τοῦ τέρατ-ος.

4) το όνομα κέρας σε όλους τους αριθμούς και το όνομα τέρας στον πληθυντικό και δυϊκό σχηματίζονται και κατά τους δύο τρόπους, δηλ. και ως σιγμόληκτα (κατά το κρέας) και ως οδοντικόληκτα (κατά το πέρας): τὸ κέρας, τοῦ κέρωσ και κέρατος, τῷ κέρα και κέρατι κτλ. - πληθ. τὰ κέρα καικέρατ-α, τῶν κερῶν και κεράτ-ων κτλ. - δυϊκός τὸ κέρα και κέρατ-ε, τοῖν κεροῖν και κεράτ-οιν· (τὸ τέρας) πληθ. τὰ τέρα καιτέρατ-α κτλ. - δυϊκός τὸ τέρα και τέρατ-ε, τοῖν τεροῖν και τεράτ-οιν·

5) το όνομα γήρας έχει μόνο ενικό αριθμό

τὸ ἄγος= κατάρα, μίσημα, ἄλσος, βάθος, βάρος, βρῖθος= βάρος, δάσος, θάρρος/θάρσος/ θράσος = η λ. θάρσος με αφομοίωση του σ: θάρρος = θάρρος, τόλμη· με μετάθεση του α: θράσος = θρασύτητα, αυθάδεια, ἴχνος, κῆτος= γενική ονομασία των μεγάλων ψαριών ή θαλασσινών τεράτων, κράτος, κρύος= παγερό κρύο, κῦδος= δόξα, φήμη, κῦρος, κύτος = το κοίλο μέρος (πλοίου, σκεύους, σώματος)

λάθος, λίπος, μῖσος, νεῖκος= φιλονικία, αγώνας, ξίφος, πάθος, πάχος, πλάτος, πνίγος= Η υπερβολική ζέστη, ράκος, ρῖγος, σκάφος, σκῦτος= δέρμα κατεργασμένο, στίφος,, σφρίγος, τάχος, τεῖχος, τεῦχος, ὕψος, φῦκος= πληθ. τὰ φύκη = φύκια, ψῦχος

	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	τὸ χρέος	τὸ κρέας	τὸ πέρας	τό γήρας
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ χρέους	τοῦ κρέως	τοῦ πέρατος	τοῦ γήρωσ
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ χρέει	τῷ κρέα	τῷ πέρατι	τῷ γήρα
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸ χρέος	τὸ κρέας	τὸ πέρας	τό γήρας
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) χρέος	(ῶ) κρέας	(ῶ) πέρας	(ῶ) γήρας
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	τὰ χρέα	τὰ κρέα	τὰ πέρατα	δεν έχει
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν χρεῶν	τῶν κρεῶν	τῶν περάτων	
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς χρέεσιν	τοῖς κρέασιν	τοῖς πέρασιν	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὰ χρέα	τὰ κρέα	τὰ πέρατα	
ΚΛΗΤΙΚΗ	(ῶ) χρέα	(ῶ) κρέα	(ῶ) πέρατα	